

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar
Lugduni Batavorum, 1600

Eidem. LIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

192 IULII CÆSAR. SCAL.
men infelicissimum. Nuper enim ille ad
me miserat, qui dicerent, nolle sese me his
fordibus amplius detineri: effecturum, ut
meæ familiæ non pœniteret, cuius nobilita-
tem infinitis testibus, præsentibus ciuibus
nobiliss. meis ac Principibus Italiæ comper-
tam haberet. Dominus a Birono sic mihi
renuntiavit. Ego vero miser, quid aliud,
quam semper iaceam obsitus exilio, ege-
state & luctu?

EIDEM. LIX.

IAM tandem vero amare cogar literulas
meas, in quibus mihi non displiceam, cum
tibi placent. Verum si eam a veteri huma-
nitate sum consequutus, hanc sane amem
non illas. Amem vero non solum libenter,
sed etiam feliciter. Quid enim secundius
mihi potuit euenire, quam ut abs te non
contemnerer? Laudatus etiam sum, idque
adeo, ut etiam thesaurum reperisse te dicas.
O veram animi nobilitatem. Iam non sum
iratus fortunæ isti, quæ in eas me coniecit
lites, e quibus non solum de pessimis peti-
toribus victoriam, sed etiam labefactatæ
pene amicitiaæ insperatum solatium repor-
tarem. Quanti vero fuit mihi esse infortu-
nato? Non queo tibi scribere, quam me ve-
xarunt

xarunt isti, quibus ego multum boni feci,
 non quidem propter rem, sed angebar tan-
 tum audaciæ esse in animis iniquissimis, tan-
 tum perfidiæ in iis, qui a me meo sanguine
 essent subleuati. Nam quod periculum im-
 minet ab iudicibus, id nihil me mouet. pri-
 mum caussa optima: deinde sanctissimus
 Senatus: postremo quid aliud quam amit-
 tere nunc triobolum, qui Imperio spoliatus
 sim? Solum id cruciabat, beneficiariis meis
 euenire posse, vt iactarent me optimum &
 summæ erga se pietatis virum oppressum
 iudicio optimorum virorum. Etiamne in
 quibus esset Atticus? Is Atticus, qui inter
 initia sui magistratus ita ad me scripsit:
 Gauderem, qui tanto essem nuper fultus
 præsidio, vir peregrinus, atque inter impro-
 bos impostores agens: nullo in consilio, in
 opera sese mihi defuturû. Hem tanto post
 tempore nunc demum factum est, vt
 in clientuli tui optimi atque fidelissimi re-
 deseras tuam fidem, nobilitatem, magna-
 mitatē. Sed ego ineptus** qui tam æquum
 tam propensum, tam sine literis:
 quasi vero diffidam.
 haud ita vero, sed quasi.
 esse volo, mi Attice.
 æquare possim.

N

Ora-

Orationem de Endelechia scito a nullo vnquam lectam, εὐδὲ τῶ ἀρχῶ, nunc vero nusquam extare id, quod tibi scripsi. Præterea dialogo quis prohibet abs te rem tractatam, præsertim cum Parisiensis, quoque ille, vt scribis, manus admouerit? valde enim cupio sarcire non tam operam, quam fidem, nisi tu neuis. Multa queunt dici dialogo sine iactantia, sine affectibus enim **.

Reliqua desiderantur.

A T T I C V S M A R C O

S. D. L X.

E G O nisi interpellatorem molestum me præberem, tibi sæpius literis. Nunc veritus μηδὲν silebo. Ita enim iracunde, ita perturbate hæ erant scriptæ literæ, quas de furto domestico patria lingua exarasti vt Annibal ad portas adesse videretur. Atqui vos magni Philosophi vos solos diuites, beatos, Reges dicitis, quod attinet opinor ad vincendas perturbationes animi. At** mihi videbare hæc: δότε μοι λεκάνῃ. Sed quoniam ὁ λόγος ἰατρὸς τῆ κτὶ ψυχῆ πάθου, censeo quicquid id est & forbendum & concoquendum. Apagesis. furto illa abstulit quingentos nummos aureos. donabuntur liberalitate Regum aut Magnatum: nisi forte